

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה
והתעמקות בענייני
פרשת וירא
תשפ"א

www.rachlin.org.il

**להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.**

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת וירא תשפ"א – מסירות הנפש של אברהם אבינו

פרשה מופלאה, עמוקה ורחבה מיני ים, אפשר לעסוק בפרשה הזו כל החיים ולא נספיק, מרוב נושאים כבדים שיש כאן.

והנה אחרי שמל את עצמו יושב אברהם אבינו "פתח האוהל כחוס היום", ובאים המלאכים מחופשים לישמעאלים אורחים. ה' יתברך הוציא חמה מנרתיקה כדי שלא יהיו הרבה עוברי דרכים כדי שאברהם אבינו ינוח, ובכל זאת אברהם אבינו לא היה מוכן לנוח, למרות שכאב לו. זה היה ביום השלישי למילה, היה בן אדם זקן, ושלח את העבד שלו לפרשת דרכים להביא אורחים. ולא רק זה, כשהגיעו האורחים האלה - "ולבקר רץ אברהם", הוא רץ. מה אתה רץ? מה קרה? אין לך משרתים? מילא, אתה רוצה לעשות בעצמך - אז תלך לאט לאט. מה קרה? מה בוער?

זה אברהם אבינו. אברהם אבינו זה מסירות נפש, מרכבה לחסד. החסד זה מידת האהבה, מידת ההשפעה. להשפיע, לתת, לתת בלי גבול. ככה גם כשהוא התפלל על רשעי סדום ועמורה, אולי בכל זאת יינצלו בזכות כמה צדיקים, זה אברהם אבינו. אברהם אבינו מרכבה למידת החסד, יצחק למידת הגבורה, ויעקב אבינו מידת התפארת. אז מטבע החסד - להשפיע, לתת בלי סוף, להתפשט, התפשטות של השפע, ולכן הוא רץ.

אנחנו בניו של אברהם יצחק ויעקב, צריכים גם כן את המידה זו של אברהם אבינו - מידת החסד, מידת המסירות נפש, מידת הענווה. "אנכי עפר ואפר" הוא אומר בפרשה, מתי שהוא מנסה למצוא פתח להציל את סדום ועמורה. "אחד היה אברהם" - ענק שבענקים, "אברהם אוהבי". אבא שבשמים רוצה שנאהב אותו יתברך שמו לעד, ברית אש של אהבה הוא רוצה. לא רק שנקיים את המצוות מתוך יראה - שזה דבר חשוב מאוד - רוצה שנגיע לאהבתו יתברך, שהכל נעשה מתוך הלב. השם רוצה את הלב! פנימיות דפנימיות דפנימיות הלב.

מי כמו אברהם אבינו היה איש של לב, של פנימיות. אז הנה מידת החסד, נא ללמוד מזה איך לעשות חסד, איך להכניס אורחים, וזה לא רק בעניין של הכנסת אורחים - בכל חסד! להקשיב לחבר שנמצא בצרה - זה חסד, לעודד אותו - זה חסד, להשאיל, להלוות, לתת צדקה - הכל חסד, כל נתינה - זה חסד, להיות טוב עם האישה, להיות טוב עם הילדים, לאהוב אותם, להיות חבר איתם, לחנך אותם לעבודתו יתברך בדרך הנכונה - כל זה זה חסד. אהבת הבריות - הבריות זה

כל הבריות: דומם, צומח, חי, מדבר. כמה שיש ללמוד מאברהם אבינו ומשרה אימנו אין סוף - "מתי יגיעו מעשי למעשי אבותיי אברהם יצחק ויעקב".

שאלו המלאכים "איפה שרה אשתך?" כן, המלאך גבריאל שאל, אז הוא אומר שהיא בתוך האוהל. על זה למדו צניעות. שבת ישראל צריכה להיות צנועה, בתוך האוהל. גם אם היא יוצאת היום, בדור שלנו יוצאות לעבוד, זה לא משנה, צריכות להיות כאילו הן בתוך האוהל, להמשיך את הצניעות בכל מקום, בכל מקום ובכל דרך, זה ערך עליון - ערך עליון חשוב מאוד. שאישה תהיה צנועה גם אם היא צריכה לצאת מהאוהל, גם אם היא צריכה לצאת מהבית, פלא פלאים.

ואחר כך יש את הלימוד זכות, כמו שאמרנו שאברהם אבינו ניסה ללמד זכות שלא ימותו צדיקים עם רשעים, שה' יתברך יעשה משפט. הוא מעיז פנים כביכול, לבקש עוד פעם ועוד פעם, אולי בכל זאת יהיו חמישים אולי בכל זאת יהיו ארבעים, ולא היה שמה כלום. אברהם אבינו מלמד חסד, ללמד זכות. אז ללמד זכות זה מקצוע מיוחד מאוד!

פעם תלמידיו של רבינו הבעש"ט ישבו ולימדו זכות על עם ישראל, ובא הבעש"ט והשתיק אותם אמר שזה עושה קיטרוג מה שאתם מלמדים זכות על עם ישראל - כי זה לא מהלב, זה לא אמיתי זה היה חיזוני. אז גם ללמד זכות צריך שזה יבוא מבפנים ולא מהפה ולחוץ, שזה לא יעשה ההיפך חס ושלום, אז הוא גם כן לימד זכות.

ובסוף הפרשה יש את העניין של עקידת יצחק. שהיה צריך לעקוד ולהקריב את בנו, יחידו, אהובו - יצחק אבינו. שאברהם אבינו הוא מידת החסד, מידת האהבה, הוא צריך ללכת להקריב את בנו, כמובן שזה היה רק נסיון. לכן הוא אומר "עתה ידעתי כי ירא אלוקים אתה" - אחרי שהוא עמד בנסיון, שגם שמה זה היה במסירות נפש. בבוקר "וישכם אברהם בבוקר" - הוא חבש את חמורו בעצמו, ומיהר, מיהר לעשות רצון אבינו שבשמים. איזו עבודה! זה לא בא לבד כל זה, זה עבודה מבפנים. הצדיק עובד חזק מבפנים, "בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך". "ואהבת את השם אלוקיך בכל לבבך - בשני היצרים" - אפשר להגיד עם כל הלב. "בכל נפשך אפילו נוטל את נפשך" - פה בכל נפשך, אפילו נוטל נפשו של בנו יחידו יקירו. "בכל מאודך - בכל ממונך", וגם "בכל מידה ומידה שהוא מודד לך, הוי מודה לו בכל מאוד מאוד" - צריך להודות לה' על כל מה שעושה לנו, גם מה שנראה לנו קשה, זה הכל לטובה, אפילו שזה כואב מאוד.

אז צריך להודות לו יתברך כי הוא יודע את החשבון, הוא יודע את האמת, הוא יודע מה נכון, הוא יודע מה הכי טוב בשביל הבן אדם - הטוב הנצחי של הבן אדם. אז אברהם אבינו היה צריך לעקוד את הבחינה שלו לכבודו יתברך. על זה אמרו, "כשם שקבלתי שכר על הדרישה כך אני מקבל שכר על הפרישה" - לפעמים הבן אדם רוצה לעשות מצווה, והוא לא יכול לעשות את המצווה. "נאנס ולא עשה - מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה". למה? - כי הרצון שלו פעל, אז זה לא יצא עכשיו לידי פעולה, זה ייצא בעתיד לידי פעולה, העיקר שאדם יכוון את ליבו לשמים.

אז אברהם אבינו כל הזמן כיוון ליבו לשמים, אנחנו צריכים ללמוד ממנו לכוון את ליבנו כל הזמן לשמים במסירות. "אברהם אברהם" - הנני, הנני, הנני, - צריך להיות בחינת 'הנני', ה' יתברך פנה אליו הוא מיד אומר "הנני", כמו כל הצדיקים - הנני. "הנני מוכן ומזומן" - זה לא דבר פשוט.

לפעמים צדיק או נביא יכול להצטוות על ידי ה' לעשות מעשה שהוא לא רוצה לעשות, או שזה מסוכן לו כמו שהיה אצל ירמיהו, שכל החיים שלו היה בסכנה, או שלא רצוי מבחינתו בשביל עם ישראל - כמו שהיה אצל יונה, שהוא לא רצה ללכת להוכיח את נינוה, וכן הלאה. מי יודע מה בורא עולם יכול לצוות את הבן אדם, והנה דווקא את אברהם אבינו עד שזכה לבן שלו, הצטווה ללכת להקריב אותו לעולה. הוא מיד הסכים, מיד הלך, "הנני" איזו מדרגה זו! לא סתם שמזכירים את עקידת יצחק זה ממתיק את הדינים למעלה בשמים. בשביל זה אנחנו אומרים את זה כל יום בתפילה, וגם כן בראש השנה, הענין של השופר, האיל. האיל שהוא הקריב במקום יצחק.

בפרשה הבאה אנחנו נראה שכתוצאה מההליכה הזו להר המוריה לעקוד את בנו, הש-ט-ן ניצל את ההזדמנות וגרם לשרה אימנו שתסתלק מהעולם. ציער אותה - שאמר "שהזקן השתגע והוא הקריב את הבן". אי אי אי אי אי... הסיטרא אחרא עושה הרבה תחבולות במלחמה שלו - מה אנחנו עושים? איזה תחבולות אנחנו להבדיל עושים?! - "בתחבולות תעשה לך מלחמה".

תראו כמה נושאים כבדים בפרשה, כמה יש ללמוד מכל דבר, איך זה מקדש רק לקרוא את הפרשה זה מקדש, מטהר את הבן אדם. איזה אבות קדושים ואימהות קדושות זכינו, זכינו! אברהם יצחק ויעקב, זכינו! אין כמוהם, אין כמוהם.

"מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם יצחק ויעקב" - אז האדם בחיים שלו נדרש הרבה פעמים לעשות בחינת עקידה. הוא רוצה לעשות משהו ומשמים רוצים שהוא לא יעשה, שהוא יעשה משהו אחר, אז הוא לוקח על עצמו ועושה מה משמים מראים לו. כמה אנשים מנסים לפתוח איזה עסק, או ללכת באיזה מקצוע, או לעשות איזה מעשה, או אפילו בתורה ולא הולך להם איפה שהם רצו, דווקא הולך להם איפה שהם לא רצו. ככה זה משמים, אז לפעמים בן אדם רוצה לעשות משהו הוא חושב שזה הדבר הנכון, הוא צריך להתבטל. הרי אברהם אבינו יכל להגיד 'מה פתאום? מה זאת אומרת ללכת להקריב את הבן? חס וחלילה. הוא התפלל על סדום ועמורה שהם יינצלו אז למה לא התפלל על הבן שלו שינצל? לבטל את הגזירה. זה דבר שלא נתפס בשכל. המסירות שלו, האהבה שלו, האהבה שלו לה' היא הכל, "אברהם אוהבי". אז בשביל האהבה שלו לה' יתברך אמר "הנני". הוא לא התווכח, הוא יכל להתווכח כמו שהתווכח בסדום ועמורה, הוא לא התווכח.

"מרחוק ה' נראה לי" - שהוא ראה את הר המוריה מרחוק. לפעמים כדי להתקרב לאבא שבשמים בן אדם זורקים אותו בגלות, גלות הגוף או גלות הנשמה, או שניהם. ושמה מתוך המחשך ומתוך הריחוק, מתוך הסבל של הנשמה שלא נמצאת מחוברת במקום הנכון - בתורה הקדושה, בארץ הקודש, ירושלים עיר הקודש. אז הסבל הזה, הסתלקות האור המזעזע שיש בגלות, זה גורם השתוקקות. הכלי משתוקק לאור שהסתלק ממנו, ואז מההשתוקקות הזו באה התשובה האמיתית מעומק הלב.

זה הסוד שה' יתברך פיזר אותנו בגלויות, כי כשהיינו בארץ לא יראנו בפניו, לא אהבנו כמו שצריך את אבא שבשמים, אז פיזר אותנו בין האומות שנסבול שמה. גם מהאומות, אבל גם מהריחוק. מהריחוק... זה לא ארץ הקודש. זה כמו להבדיל לשים דג שהוא צריך מים מתוקים במים מלוחים, איך הוא ישרוד שם? רק בנס שרדנו בגלות.

אז אבא שבשמים מנסה את האדם, מנסה את עמו ישראל. אז "מרחוק ה' נראה לי" - לפעמים רק מרחוק. לפעמים בן אדם נולד בארץ ורק כשהוא נוסע לחו"ל שמה נתקע באיזה מקום - מתחיל לחזור בתשובה, חוזר בתשובה וחוזר לפה. כי פה הוא לא יכל, כאן הסטרא אחרא לא איפשרה לו, קיטרגה עליו. לפעמים בן אדם צריך לעבור סבל וגלות, כדי לעשות את החשבון נפש ולהתעורר. והנה עכשיו עם ישראל מתעורר בתשובה שלימה, מאהבה ומיראה, מיראה ומאהבה, וגם עולים לארץ ועוד יעלו בעזרת ה' בקרוב. כל הנידחים מחוץ לארץ יעלו לארץ, "שלא ידח ממנו נידח" בגאולה השלימה.

אז אנחנו צריכים "הלוך ונסוע הנגבה" - להתחזק מרגע לרגע בעבודתו יתברך, לעורר את הגעגועים, ברית אש, ברית קודש, ברית של אהבה ויראה. קודם כל שיהיה גם אהבה, לא מספיק היראה, זה צריך להיות מבפנים מפנימיות הלב. פנימיות דפנימיות דפנימיות הלב. שה' יתברך בודק כליות ולב, שזה יהיה אמיתי. ואמיתי זה עשרים וארבע שעות ליום, שבעה ימים בשבוע, ככה כל החיים. הגעגועים, הדבקות, האמת, הענווה, התפילה, הברור, המלחמה - הנה כמה מושגים. תקראו בספרים שלנו, אפשר להוריד אותם בחינם מהאתר. יש שמה את כל הדרך איך להתקרב לאבא שבשמים, נגד כל הסיכויים, נגד כל היצרים, נגד כל המכשולים.

ההתעוררות הזו תגרום בעזרת ה' שיתעורר מלמעלה ותבוא הגאולה השלימה במהרה ברחמים.

לחיים לחיים לחיים !

להתחזק בעבודתו יתברך בזכות אבותינו ואמותינו הקדושים!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.